

A Kennis en liefde (1 Korinthiërs 8 — Voedsel wat aan afgode geoffer is)

- ❖ Paulus “verdeel” die kerk in twee groepe: die “sterk en die “swak”.
- Die sterkes verstaan dat afgode niks is nie, want daar is net een ware God. Die swakkes het nog nie hierdie punt begryp nie. (1 Kor. 8:4-7a).
- Die sterkes eet vleis wat aan afgode geoffer is, omdat hulle weet dat afgode nie voedsel kan besoedel nie. Die swakkes glo hulle sondig as hulle daardie vleis eet. (1 Kor. 8:7b).
- ❖ Maar die sterkes kan deur hulle kennis en voorbeeld die swakkes laat val (1 Kor. 8:10). Uit liefde vir sy broer moet die sterke homself inhou. (1 Kor. 8:11-13).
- ❖ Christene moet liefde voor kennis stel wanneer kennis ‘n struikelblok vir die “swak” broer kan wees (in die proses van groei).

B Die regte van die evangelie (1 Korinthiërs 9 — Paulus doen afstand van sy regte)

- ❖ Paulus het ten minste drie regte, uit liefde vir die swakkes, prys gegee:
- * Die reg om deur die gemeente gevoed te word. (1 Kor. 9:4)
- * Die reg om deur sy vrou vergesel te word. (1 Kor. 9:5)
- * Die reg om nie algemene hande-arbeid te doen nie. (1 Kor. 9:6)
- ❖ Alhoewel Jesus dit duidelik gemaak het dat diegene wat die evangelie verkondig, van die evangelie moet leef, het beide Paulus en Barnabas hierdie reg vrywillig prys gegee om gelowiges nie te hinder nie (1 Kor. 9:12-14; Luk. 10:7).

C Lesse uit die verlede (1 Korinthiërs 10:1-13 — Waarskuwing teen afgodery)

- ❖ Die ervaring van die Eksodus, geestelik verstaan, is ‘n parallel met ons eie. Die oorsteek van die see is soos ons doopverbond (1 Korinthiërs 10:1-2). Die kos en drank wat hulle in die woestyn geëet het, is soos ons deelname aan die Nagmaal, waar ons geestelik die liggaam en bloed van Jesus eet en drink (1 Korinthiërs 10:3-4).
- ❖ Pasop! Ten spyte van hulle ervaring, het die Israeliete in ernstige sondes verval, insluitend afgodery en onsedelikheid. Laat ons nie in dieselfde strik trap nie! (1 Korinthiërs 10:5-10).
- ❖ Daarom sluit die apostel hierdie gedeelte af met ‘n kragtige stukkie raad: “Daarom, wie meen dat hy staan, moet oppas dat hy nie val nie” (1 Kor. 10:12).

D Om verafgoding te oorwin (1 Korinthiërs 10:14-22 — Die Here se beker en die beker van demone)

- ❖ As kos wat aan afgode geoffer is, sonder bekommernis geëet kan word, waarom lyk dit of Paulus dit in 1 Korinthiërs 10:20 afraai?
- ❖ Dis een ding om vleis by die huis te eet, sonder enige skuld, en iets heeltemal anders om dit te doen tydens ‘n openbare viering waar afgode aanbid word. Deur aan sulke vieringe deel te neem, verloën die gelowige hul geloof en aanvaar afgodsdienste.
- ❖ Deur deel te neem aan die Heilige Nagmaal word ons deel van die liggaam van Christus (die kerk), terwyl ons, deur deel te neem aan afgodseremonies, deelneem saam met demone (1 Kor. 10:16-20).
- ❖ Ons kan nie die beker van die Heilige Nagmaal neem en Jesus prys, en – terselfdertyd – uit die beker neem wat demone prys nie (1 Kor. 10:21).

E Wat is wettig en wat is gepas? (1 Korinthiërs 10:23-33 — Doen alles tot eer van God)

- ❖ “Alles is my geoorloof, maar nie alles is nuttig nie.” (1 Korinthiërs 10:23). Twee konkrete voorbeelde:
- Die slagter het beide kos wat aan afgode geoffer is en kos wat nie geoffer is nie, verkoop. Die gelowige moes nie na die oorsprong daarvan vra nie, sodat hy nie die indruk sou skep dat hy dit as onwettig beskou het om daardie soort vleis te eet nie. (1 Kor. 10:25).
- ‘n Ongelowige het ‘n gelowige genooi om saam te eet. Die gelowige het sonder om navraag te doen geëet (alles is vir hom geoorloof). Maar indien die gasheer gesê het dat die vleis aan ‘n afgod geoffer is, daarom, om nie die gasheer se gewete aanstoot te gee nie, is dit as onvanpas geag vir die gelowige om van daardie vleis te neem. (1 Korinthians 10:27-29).
- ❖ Die basiese beginsels agter hierdie instruksies is ook twee: om God in alles te prys (1 Kor. 10:31); en om die voordeel van ander te soek (1 Kor. 10:24, 32).
- ❖ Dit wil sê, om God bo alles lief te hê en jou naaste soos jouself (net soos Jesus vir die ryk jongman gevra het om te doen).